

I. Předmluva

Adam Michna z Otradovic
Loutna česká (1653)

Canto I
1. Kdo by tě chvá-li - ti žá-dal, Ma - ri - a, Mat-ko Bo - ží, ten

Canto II

Sopr. z. fl.

Alt. z. fl.

Ten. z. fl.

Basso cont.

3

by ne - mož - né - ho žá - dal, ou - čast-ný bý - ti zbo - ží.

2. Puňktík tvé chvály jediný
všecky spěvy zaráží,
tvá nejmenší dobrodiní
vší muziku poráží.

4. Loutna sprostná, však důvěrná,
přijmiž jí míle k sobě,
loutna Synu tvému věrná,
jí připisuji tobě.

6. Jsi kněžna, jsi královna,
máš fraucimoru dosti,
žádná však tobě v tom rovná
jest pro hojnost milosti.

3. Však nelze předce mlčeti,
loutnu mou беру v ruce,
nedá mně láska mlčeti,
žene mne k spěvu prudce.

5. Ty nebeský dvůr spravuješ,
jsi přední dvořenínka.
S tvým synem v nebi panuješ,
jsi paní, jsi hraběnka.

7. Ženichovi i nevěstě
tuto mou loutnu vzdávám,
aby zněla v Sion městě,
s ní se všecek oddávám.